

האם חייב כל העולם לשמוע?

שבת אחר הצהריים

קיראו את הפסוקים הבאים לקראת שיעור השבת השבועי: מעשי השליחים 4:12; תהילים 6-4:87; יוחנן 16:10; רומיים 16-12:2; יוחנן 6:14; רומיים 18:1.

פסוק לשינון: "וְהוּא אֲשֶׁר יְכוּל לְחַזֵּק אֶתְכֶם לְפִי בְשׂוֹרְתִי וְהִכְרַזְתִּי יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ - לְפִי הַתְּגָלוֹת הַרְזֵה שֶׁהִיא כְּמוֹס בְּעֵתוֹת עוֹלָם, אֲךָ פְּעַת, בְּפִקְדוֹת אֱלֹהֵי עוֹלָם, נִתְגַּלָּה עַל-יְדֵי כְּתוּבִים נְבוּאִיִּים וּפְרָסָם לְכָל הַגּוֹיִים כְּדִי לְהַבְיֵאֵם לְיְדֵי צִיּוֹת שְׂבָאֲמוֹנָה - הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר לוֹ לְבַדּוֹ הַחֲכֵמָה, לוֹ הַכְּבוֹד בְּיִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ לְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. אָמֵן." (רומיים 25-27:16).

כפי שכבר ראינו, ה' משתמש ופועל דרך אנשים בשר ודם בכדי להביא את מסר הבשורה לאחרים. עם זאת, בכל הדורות, מיליונים מתו מבלי לדעת את תכנית הישועה המקראית. עובדה היא שרוב אלה שחיו אי-פעם לא שמעו את סיפור הגאולה או ידעו על החדשות הטובות של חסדו של אלוהים כפי שנתגלה בישוע המשיח. עובדה זו מובילה לשתי שאלות מתבקשות. הראשונה- ביום הדין, כיצד יתמודד אלוהים עם הבעיה של מיליארדי בני האדם שלא הכירו אותו? ושנית- האם ישועתו של אלוהים יכולה להתקיים באדם ללא ידיעתו את תכנית הישועה בישוע המשיח?

ישנם שאומרים שישועה קיימת אך ורק בקהילת מאמינים מסויימת; בניגוד לכך, אחרים מאמינים שכל הדתות מהוות מורי דרך קבילים במידה שווה- לאלוהים ולחיי הנצח. בסופו של דבר, הנקודה החשובה שעלינו לזכור היא שישוע גילה לנו את דמותו של אלוהים, וזה אומר לנו הרבה על אהבתו לאנושות כולה ועל הרצון שלו להושיע כמה נפשות שאפשר. אלוהים הוא אלוהי צדק, תהיה אשר תהיה הדרך שבה הוא יושיע, הקריאה תישמע ברחבי השמיים: "גְּדוֹלִים וְנִפְלְאִים מַעֲשֵׂיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת; צְדָקָה וְאֱמֶת דְּרָכֶיךָ, מְלֶךְ הַגּוֹיִים." (התגלות 3:15).

*לימדו את השיעור השבועי לקראת שבת ה-26 לספטמבר.

”אִין שֵׁם אַחַר נְתוּן לְבְנֵי אָדָם תַּחַת הַשָּׁמַיִם”

(מעשי השליחים 4:12).

ישנם מספר משיחיים שמשוכנעים שרק אלה שענו בחיוב לבשורה המשיחית יושעו. משיחיים אלה הנקראים 'אקסלוסיביים', מתייחסים לכל אלה שאינם משיחיים כאל קבוצה המורכבת מבני אנוש שנפלו בחטא שמתמרדים לרצונו של אלוהים. ולפיכך, אלה שאינם משיחיים, לדעתם, הם מחוץ לחסדו המושיע של ישוע המשיח. בקרב מאמינים אלה ישנם שהולכים צעד נוסף ושואמרים שמחוץ לקהילה שלהם והדוקטרינות שלהם, לתנועות המשיחיות האחרות אין ישועה אף לא לאלה המעידים על עצמם כמשיחיים. עבורם, זרמים אחרים עם האמונות המסתעפות שלהם הציבו את עצמם מחוץ להשגחת אלוהים, ואין להם סיכוי להיכנס למלכות השמיים. לדוגמא, בשנת 1302 באיגרת האפיפיור בוניפס השמיני הכריז 'שזה הכרחי לישועה שכל יצור אנושי יהיה כפוף לאפיפיור מרומא'. בעקבות כך, מספר פרוטסטנטים אמצו גם הם הלך מחשבה דומה בכל הקשור לדרכם.

קיראו את מעשי השליחים 4:12. מה אומר הפסוק, וכיצד עלינו להבין את המסר

הזה?

המסר של כתבי הקודש כאן ברור מאוד: ישועה נמצאת רק בישוע ולא בשום שם אחר תחת השמיים. עם זאת, חשוב שלא לקרוא במילים אלה, או בין השורות, יותר ממה שהן אומרות במפורש. תארו לעצמכם אדם בבניין שעולה באש; לפני שהוא מסוגל לברוח, העשן מתגבר עליו והוא מתמוטט חסר הכרה. כבאי מוצא אותו על הרצפה, ומביא אותו החוצה, שם החובשים לוקחים פיקוד. הוא מובהל לבית החולים, וכעבור מספר שעות הוא חוזר להכרה.

הנקודה היא שהאדם הזה, שניצל, לא היה לו שום ידע על זה שהציל אותו. באותו אופן, כל מי שניצל לפני שישוע התגלם בבשר או לאחר תחייתו-נושע רק באמצעות ישוע, בין אם שמע על ישוע או על תכנית הישועה, או אם לא.

”בין עובדי האלילים ישנם הסוגדים לאלוהים מבלי דעת, בבורות, אלה שאליהם האור לא הובא באמצעות בני האדם, ובכל זאת הם לא יאבדו. למרות בורותם בחוקי האלוהים הכתובים בכתבי הקודש, הם שמעו את קולו מדבר אליהם בטבע, ועשו את הדברים שנדרשו בחוק. פועלם הוא ההוכחה לכך שרוח הקודש נגעה בלבם, והם מוכרים כילדיו של אלוהים”. (אלן ג'יי וייט, כמיהת הדורות עמ' 638).

כמה חייב כל אחד לדעת?

בהמשך לנקודה שהפסקנו ביום ראשון, אנו יכולים לראות כי למרות שפועלו של ישוע מספק את האמצעי היחיד של הישועה, ישנם המאמינים כי ידע מפורש אודות המשיח לא מחייב בכדי להיושע. אין זה אומר שהגאולה זמינה מבלעדי ישוע, אלא שאלוהים מסוגל ומוכן להחיל את יתרונות עבודתו ופועלו של ישוע לכל מי שהוא רוצה. יש הסבורים כי מי שלא יודעים את ישוע ומעולם לא נחשפו לבשורה, אבל שתחת ההשפעה של רוח הקודש מרגישים צורך בגאולה, ופועלים בהתאם, יינצלו. הציטוט מאלן גיי וייט בסוף השיעור אתמול בהחלט מרמז זאת (חישבו גם על איוב ומלכיצדק)

איזה אור שופכים הפסוקים הבאים על הרעיון הזה?

תהילים 6-4:87

יוחנן 16:10 מעשי השיחים 17:14

עשי השליחים 28-26:17

רומיים 16-12:2

”**האלוהים) אֲשֶׁר יִשְׁלַם לְכָל אִישׁ כְּמַעֲשָׂיו: חַיֵּי עוֹלָם לְאֲנָשִׁים הַמֵּתְמַדִּים לַעֲשׂוֹת אֶת הַטוֹב וּמִבְקָשִׁים אֶת הַתְּפָאֶרֶת וְהַכְּבוֹד וְהַאֲלֻמּוֹת.**“ (רומיים 2:6,7).

שאלו מציינין כאן שישנם כמה מחוץ למשיחיות שיקבלו חיי נצח כתוצאה של חיים בעיקרון 'הציות המוחלט' (ויקרא 5:18). בשביל 'גויים' אלה, ש”**מְרָאִים שֶׁפִּעַל הַתּוֹרָה כְּתוֹב בְּלִבָּם, שֶׁכֵּן מִצְפּוֹנָם מַעֲיֵד בָּהֶם וּמְחַשְׁבוֹתֵיהֶם מְחַיְבֹת אוּ מְזַכּוֹת אוֹתָם.**“ (רומיים 2:15), זה ישנה את פני התמונה ביום הדין בגלל שהאנשים האלה הגיבו לפועלו של רוח הקודש באורח חייהם. אף-על-פי-כן, אנשים אלה מגיבים לפועלו של רוח הקודש שבלבבם.

מכיוון שאין לנו דרך לדעת את לבם של אנשים, מדוע בכל המקרים, גם עם משיחיים מוצהרים או שאינם משיחיים, עלינו להיות זהירים שלא לשפוט את ישועתם?

אוניברסליזם ופלורליזם

ישנם אנשים המלמדים כי בסופו של דבר אלוהים יושיע את כל בני האדם, ללא קשר למה שהם האמינו או אפילו איך הם חיו. "אוניברסליזם" היא האמונה שכל האנושות מקושרת לאלוהים ומשום כך כולם ייושעו, גם אם הם מעולם לא שמעו את הבשורה או האמינו בה. אחרי הכל, יוחנן 3: 16 אומר: **"כִּי אֱהָבָה רַבָּה אֶהֱבֶה הָאֱלֹהִים אֶת הָעוֹלָם."** בחשיבה זו, אם הוא אוהב את כולם, איך מישהו יכול ללכת לאבדון, במיוחד אם אבדון משמעותו ייסורי אין קץ בגיהנום? כיצד מסוגל אלוהים לשרוף לנצח מישהו שהוא אוהב? מכאן, אנו יכולים לראות כיצד תורת שקר אחת (ייסורים נצחיים) - שהרי נצח פירושו ניצחון על המוות... מכאן יוצא שאו שאדם זוכה לחיים או למוות בו במקום, הרעיון של ייסורי גיהנום נצחיים אינו אמת מקראית) מובילה לעוד תורת שקר (אוניברסליזם). קשורה לתורת זו היא תורת ה"פלורליזם", הקובעת שכל הדתות תקפות וקבילות הן, ומובילות במידה שווה לאלוהים ולישועה. על-פי תיאולוגיה זו, אין דת שמטבעה טובה היא יותר או נעלה היא יותר מדת אחרת. פסטור בקהילה בקליפורניה כתב באתר אינטרנט של הקהילה, שקהילתו "אינה מאמינה שהמשיחיות עולה היא בשום דרך על דתות ואמונות אחרות."

פלורליסטים, המגוון העצום של טקסים דתיים ואמונות, סמלים ומטאפורות, הם הבדלים שטחיים בלבד המסתירים את אותו רעיון מרכזי של כל הדתות. אחת הנקודות שעליה מצביעים פלורליסטים למשל, היא שרוב הדתות מדגישות את האהבה לאלוהים ואהבה לזולת, מן כלל זהב, ותקווה לחיים מבורכים בעתיד. לפי הפלורליסטים, כל הדתות מלמדות בעצם את אותו הדבר; ומכאן שכולן מהוות נתיבים טובים לאלוהים, ושזה מאוד שוביניסטי ויהיר לנסות לכפות את האמונה המשיחית על בני דתות אחרות שאינן משיחיות.

מה אומרים הכתובים הבאים על אוניברסליזם ופלורליזם? יוחנן 6: 14; התגלות 14, 15, 20; 8: 21; דניאל 2: 12; יוחנן 3: 18; מתי 13, 14; 7; שנייה לתיסולוניים 2: 9, 10.

אין ספק, שגם אוניברסליזם וגם פלורליזם הם בניגוד לכתבי הקודש. לא כולם ייושעו; וכל הדתות האחרות אינן מובילות לישועה.

איזו תשובה היית נותן למישהו הקובע שטענתה של המשיחיות כדרך האמיתית היחידה לישועה (ראה יוחנן 6: 14) היא יהירה ואקסקלוסיבית? שתף את תשובתך עם חברי הקהילה בשיעור השבת.

חוטאים הזקוקים לחסד

”הן האֱלֹהִים לֹא שָׁלַח אֶת בְּנוֹ אֶל הָעוֹלָם לְדַיֵּן אֶת הָעוֹלָם, אֲלָא כְּדֵי שְׂיִוָּשַׁע הָעוֹלָם עַל-גְּדִיּוֹ.“ (יוחנן 3:17). איזו תקווה גדולה עומדת בפסוק זה לכל האנושות? כיצד נוכל לקחת אמת מכרעת זו, וקודם לכול, לאמץ אותה כשלנו? כיצד נוכל להשתמש בתקווה זו כדי להניע אותנו להושיט יד לאחרים?

על-פי הכתובים, כולנו חוטאים (קהלת 7:20; רומיים 3:23), ואלוהים רוצה שכולם יחזרו בתשובה (יחזקאל 18:31,32; מעשי השליחים 17:30, 26:20; השנייה של שמעון 3:9) ושניוושע (ראשונה לטימוטיאוס 2:4). מבראשית ועד ימנו אנו, מטרתו של אלוהים היא להציל את האנושות מאבדון, ומהמוות השני המוחלט והסופי שהחטא והמרד הביאו לאנושות. איזה הוכחה נוספת אנו צריכים יותר מקורבן המשיח בכדי להיווכח באהבת אלוהים לנו והרצון שלו להצילנו? עם זאת, כתבי הקודש מגלים בברור שאלוהים לא יציל את אלו שמורדים בו למרות ידיעתם את הבשורה.

קיראו את בראשית 11-13:6; רומיים 1:18; שנייה לתיסולוניים 2:12; התגלות 22:15, 21:8. איזו אזהרה חמורה נמצאת בפסוקים אלה?

אלוהים אוהב את כל בני האדם, אבל כל בני האדם חוטאים וזקוקים לחסד, וחסד זה נתגלה בישוע. הוא קרא לקהילת מאמיניו להפיץ את החדשות הטובות של חסדו לעולם. ”הקהילה היא הדרך בה אלוהים בחר לפעול בעולם לישועת המין האנושי. הקהילה אורגנה למתן שירות, והמשימה שלה היא לשאת את הבשורה לעולם. מההתחלה היתה תכניתו של אלוהים שדרך הקהילה שלו תבוא לידי ביטוי לעולם ומלואו. חברי הקהילה, אלה שבעצמו קרא להם מתוך החושך אל האור הנפלא שלו, עליהם להראות את כבודו לעולם. הקהילה היא המאגר של עושרו וחסדו של ישוע; ”וְכֵן, בְּאִמְצָעוֹת הַקְּהִלָּה, תִּנְדָּע עִתָּה לְרִשְׁיּוֹת וְלִמְמִשְׁלוֹת שְׁבַשְׁמִים חֲכֵמַת אֱלֹהִים הַעֲתִיכָה.“ (אפסיים 3:10) (אלן גיי וייט, מעשי השליחים, עמ' 9).

באילו דרכים תוכל באופן אישי (לא הפסטור, לא זקן העדה, לא השמש, אלא אתה) ללמוד להראות מהיום והלאה את כבודו של אלוהים לעולם הגווע? מה עליך לשנות בחייך על-מנת שתוכל לעשות זאת?

הקריאה למשימה

”למען החלשים אני חלש כְּדִי להשיג את החלשים; אני הכל למען הכל כְּדִי שְׂאוֹשִׁיעַ לְפָחוֹת כְּמֵה מְהֵם. אִךְ אֵת הַכֹּל אֲנִי עוֹשֶׂה בְּעִבּוֹר הַבְּטוּחָה כְּדִי שְׂיִהְיֶה לִי חֶלֶק בָּהּ.“
(ראשונה לקורינתיים 9: 22,23). באיזה עיקרון חשוב דוגל כאן שאול, וכיצד נוכל לשקף את אותו היחס וגישה בחיינו?

אדון המשימות והשליחויות, בחר ברוב חוכמתו לעבוד ולפעול דרך בני אדם בכדי להביא את מסר הסלחנות והישועה לעולם. אלוהים בחר בגברים ונשים, למרות חולשותיהם, לעבוד יחד עם רוח הקודש והמלאכים. ישראל הייתה אמורה להיות 'האור' היציב והקבוע של אלוהים בזמן הברית הישנה, אבל לעתים קרובות מדי הם שמו את האור שלהם "תחת כלי" (מתי 5: 15). יותר מדי פעמים שמרה ישראל את הברכות שקיבלה, בתוכה ובשבילה בלבד. במקום למזג ולשתף, הם הסתגרו מהעמים האחרים במטרה לברוח מ'זיהום'.

התכנית הבאה של אלוהים למשימות השליחות לעולם נקראה שיטת המלח "לְכֹו וְעָשׂוּ אֵת כָּל הַגּוֹיִים לְתַלְמִידִים" (מתי 19: 28; מארק 16: 15,20; מעשי השליחים 1: 8). ההיסטוריה של השליחות המשיחית זוהרת בסיפורים של שליחים שהקריבו עצמם, שהלכו כמו מלח לעולם, והביאו את בשורת החיים לאנשים, קהילות, ולפעמים עמים שלמים. עם זאת, כפי שקרה גם עם ישראל בתנ"ך, לעתים קרובות מדי הצלחת משימות אלה עורפלו וטושטשו על-ידי טעויות אנוש של השליחים עצמם, וליקויים בתכנית הפעולה בכלל. חסרונות וטעויות אנוש אלה כוללים: (1) תכנון לקוי לקירוב והושטת-יד, חוסר הבנה של המשימה; (2) התמקדות צרת אופק במשימה של חינוך, בריאות, רווחה וסיוע בשעת אסון, או פיתוח, שמאפילים על הטפת הבשורה (3) תקציב שאינו מספק וצוות דל מספר שהוקצה על-ידי ארגוני השליחות; (4) שליחים שאינם מתאימים למשימה; (5) מדינות שבהן הטפת הבשורה אסורה. כמובן, מעולם לא עלתה הטענה שזה הולך להיות קל. אנו נמצאים בעיצומו של העימות הגדול, והאויב יפעל בכל דרך שביכולתו על-מנת לסכל את מאמצי הושטת היד שלנו, בין אם בשכונות שלנו או בפינות המרוחקות ביותר של העולם. אבל אל לנו להיות מיואשים, כי כבר ניתנו לנו הבטחות נפלאות ורבות עוצמה, ואנו יכולים להיות בטוחים שאלוהים ימלא אחר מטרותיו עלי-אדמות. כפי שנאמר לנו: "כִּן יִהְיֶה דְבַרִי אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּי לֹא-יָשׁוּב אֵלַי רִיקִם כִּי אִם-עֲשֶׂה אֶת-אֲשֶׁר חָפְצָתִי וְהִצְלִיחַ אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּיו." (ישעיה 55: 11).

לימוד נוסף: אלן גיי וייט, 'בהר הזיתים' כמיהת הדורות עמ'. 633; 'הכנה מהירה' יסודות החינוך המשיחי, עמ'. 335; 'הארכה של העבודה בשדות זרים' עדויות לקהילה כרך 6, עמ' 23.

הברית החדשה משתמשת בשני שמות עצם יווניים, המלווים בתואר "כל", כדי לבטא את המידה העולמית של המשימה המשיחית: 'כל הקוסמוס' במתי 13: 26; מארק 9: 14; 15: 16 ו'בכל הארצות' מתי 14: 24. בעוד הקוסמוס, מונח כללי יותר לתחום הקיום המוסדר, מסמל את כדור הארץ (מופיע כמאה וחמישים פעמים בברית חדשה), ספציפי יותר, המונח oikoumenē (כל הארצות), מתמקד בתושבים האנושיים בעולם. כמה נרחב היה 'כל העולם' לראשוני המשיחים? תוך מספר שנים מאז קורבן המשיח, הם הגיעו לקפריסין, לבנון, סוריה, טורקיה, מקדוניה, יוון ואיטליה. יש ראיות לכך שהם הפיצו את הבשורה אפילו עד דרום רוסיה העתיקה) בכיוון צפון, אתיופיה בדרום, הודו במזרח, וספרד במערב. האם השליחים המשיחיים המוקדמים האמינו שהיה עליהם להגיע לכל העולם עם הבשורה? על-פי מעשי השליחים, רוח הקודש החל להכריז במועד חג השבועות על "גְּדֻלוֹת הָאֱלֹהִים" לאורחים ממדינות ואזורים גיאוגרפיים שונים, וקבוצות אתניות (מעשי השליחים 11-5: 2).

מיומה הראשון, הקהילה המשיחית הייתה מודעת לקנה המידה הכלל עולמי של משימתה. אם היתה להם הבנה כזאת בתקופתם, עד כמה וכמה ראוי שתהיה לנו הבנה כזאת בימינו?

שאלות לדיון:

1. בכיתה, חיזרו לתשובתכם לשאלה האחרונה בשיעור של יום שלישי, על טענות משיחיות של אקסקלוסיביות ויהירות. האם הטענה לבלעדיות פרושה בהכרח יהירות? אם לא, מדוע?

2. ההבנה של הקהילה על הגודל והמידה של 'העולם כולו' התרחבה מזמן מועד חג השבועות. ההסמכה לבישור של ישוע "לְכֹוּ וְעֲשׂוּ אֶת כָּל הַגּוֹיִים לְתַלְמִידִים" (מתי 28: 19) תישאר לאמת עכשווית לקהילת מאמינינו עד חזרתו של המשיח. כיצד עולה ההכרזה של שלוש ההודעות של המלאכים בהתגלות 12: 6-14 בקנה אחד עם ההסמכה הגדולה?

3. כיצד תענה על שאלה זו: אם אנשים יכולים להיושע מבלי לשמוע את הבשורה, מהו הרעיון שבהסתכנות של חיים ושלמות הגוף בכדי להפיץ את הבשורה אליהם?